

13/03/2026

Γ' Χαιρετισμοί

/ [Γνώμες](#)

• **Του Μητροπολίτη Βεροίας κ. Παντελεήμονος**

«Χαῖρε τῶν πιστῶν ἀναμφίβολον καύχημα».

Κάθε ἄνθρωπος στή ζωή του αἰ-σθάνεται συχνά τήν ἀνάγκη νά καυ-χηθεῖ γιά κάτι πού ἔχει ἢ γιά κάτι πού εἶναι. Καί ἀνάλογα μέ τήν κατάστασή του καί τήν πνευ-ματική του καλ-λιέρ-γεια κάθε ἄν-θρω-πος καυχᾶται γιά διαφορετι-κούς λόγους. Ἄλλοι καυ-χῶνται γιά ὑλικά πράγματα, γιά τόν πλοῦτο, γιά τήν κοινωνι-κή τους θέση, γιά τήν τιμή καί τή δόξα πού ἀπολαμ-βάνουν, γιά τά σωματικά τους προ-σόντα καί τήν ὠραιότητα τῆς μορφῆς τους. Ἄλ-λοι πάλι καυ-χῶ-νται γιά τίς γνώ-σεις τους, γιά τήν καλλιέργειά τους, γιά τά ἔργα τους καί τίς ἀρετές τους.

Ἡ καύχηση ὅμως γιά ὅλα αὐτά μπορεῖ, ἀδελφοί μου, νά εἶναι μά-ταιη καί ἐπικίνδυνη. Διότι τά ὑλικά ἀγαθά καί οἱ ἀνθρώπινες ιδιό-τη-τες, ἔρχονται καί παρέρ-χο-νται, ἐνῶ ἡ καύχηση γιά τά καλά μας ἔργα ἢ γιά τίς ἀρε-τές μας ἀποτελεῖ ἔνδειξη ὑψηλοφροσύνης καί ὑπερηφα-νεί-ας, ἡ ὁποία ἀπομακρύνει τόν ἄνθρωπο ἀπό τόν Θεό.

Αὐτό ὅμως δέν σημαίνει ὅτι δέν μπορούμε νά καυχώμεθα γιά τίποτε. Μποροῦμε, ὅπως μᾶς συ-στήνει ὁ ἀπόστολος Παῦλος, νά καυχώμεθα «ἐν Κυρίῳ». «Ὁ καυ-χώ-με-νος», λέγει ὁ ἀπόστολος, «ἐν Κυρίῳ καυχά-σθω». Νά καυχώμε-θα, δοξάζοντας τόν Θεό γιά τίς δω-ρεές του στή ζωή μας. Καί μία ἀπό τίς μεγαλύτερες δωρεές του Θεοῦ στή ζωή μας, στή ζωή τῶν πιστῶν, εἶναι ἡ Ὑπεραγία Θεοτό-κος, εἶναι ἡ Παναγία μας, τήν ὁποία ἀκού-σα-με ἀπόψε τόν ἱερό ποιητή τοῦ Ἁκα-θίστου Ὑμνου νά τήν ἐγκω-μιά-ζει ὡς τό «ἀναμφί-βο-λον καύ-χημα» τῶν πιστῶν.

Γιατί ὅμως εἶναι ἡ Παναγία μας τό καύχημα τῶν πι-στῶν;

Διότι, ἀδελφοί μου, ἡ Παναγία μας εἶναι μία σταθερή καί ἀδιαμ-φι-σβήτητη ἀξία καί πραγματι-κό-τη--τα στή ζωή, ὄχι μόνο τοῦ κάθε πι-στοῦ, ἀλλά καί στή ζωή τῆς Ἐκ-κλησίας μας καί στή ζωή ὅλο-κλή-ρου τοῦ κόσμου. Ἡ Παναγία μας εἶναι καί παραμένει πάντοτε Μη-τέρα τοῦ Θεοῦ. Εἶναι καί παρα-μέ-νει πάντοτε Παρ-θένος καί ὑψη-λοτέρα τῶν οὐ-ρανῶν. Εἶναι καί παραμένει μεσί-τρια τῶν ἀνθρώ-πων ἐνώπιον τοῦ Υἱοῦ της. Εἶναι καί παραμένει σκέ-πη καί προστά-τις ὅλων ὅσων προ-σ-τρέχουν σ' αὐ-τήν καί ἐπικα-λοῦ-νται τή βοήθειά της.

Κανείς καί τίποτε δέν μπορεῖ νά μεταβάλει τή θέση της. Ἐπομένως ἡ πα-ρου-σία της καί ὁ ρόλος της στή ζωή μας καί στή σωτηρία εἶναι ἀδι-αμφι-σβή-τητος, ἀδελφοί μου. Καί γι' αὐ-τό μπορούμε νά καυχώ-με-θα, ἐπει-δή ἔχουμε τήν Παναγία

μας προ-στά-τιδα και βοηθό μας, συναν-τι-λήπτορα και σκέπη μας στον αγώνα της καθημερινής μας ζωής αλλά και στον πνευματικό μας αγώνα και στην προσπάθειά μας να πλησιάσουμε στον Θεό.

Γι' αυτό και εμείς, αδελφοί μου, όσοι πιστεύουμε στον Υιό της, όσοι πιστεύουμε στον Κύριο ήμῶν Ἰη-σοῦ Χριστό, μπορούμε να καυ-χώ-με-θα, γιατί είναι ἡ ἐκπρόσωπός μας στον θρόνο τοῦ Θεοῦ, γιατί εἶ-ναι αὐτή πού δάνεισε στον Χριστό τήν ἀνθρώπινη σάρκα. Μπορούμε να καυ-χώμεθα γιά τήν Παναγία μας, γιατί ὁ Χριστός δέν τήν κράτησε μόνο ὡς δική του Μητέρα, ἀλλά μάς ἔδωσε τό δικαίωμα να τήν ἔχουμε και εμείς μητέρα και να εἶναι αὐτή πού μάς συνδέει μα-ζί του και μεσιτεύει πάντοτε γιά τή σωτηρία μας.

Γι' αυτό, αδελφοί μου, ἄς μήν πα-ρα-λείπουμε και εμείς ποτέ να ἐγ-κω-μιάζουμε τήν Παναγία μας, ψάλ-λοντας εὐλαβικά τούς Χαιρε-τι-σμούς της, και να δοξάζουμε τον Θεό πού μάς τήν χάρισε ὡς ἀλη-θινό καύχημα της ζωής μας, ἀλλά και ὡς παρηγορία και στήριγμά μας στον αγώνα μας. Και να εἶ-μα-στε βέβαιοι ὅτι ἡ Ὑπεραγία Θεο-τό-κος δέν θά ἀπογοη-τεύσει και δέν θά ἐγκατα-λείψει ποτέ τούς ὑμνη-τές της και τά πιστά τέκνα της.